
BİLGİ SAHİBİ OLMADAN FİKİR SAHİBİ OLMAK

Nurettin TÜRSAN
(E) Tuğgeneral

1. KÖŞE YAZARLARI :

Bu güzel sözü, ne yazık ki bir köşe yazarı olan Uğur Mumcu söylemişti. Muhatapları da, yine, gazetelerin köşe yazarlarıydı.

Köşe yazarları, gündelikçi işçi gibi, her gün makale yazmak zorunda olduklarından okumaya pek vakit bulamıyorlar. Okuyanlar da, moda gereği, İngilizce eserleri okuyorlar.

Birkaç yıl önce Noam Chomsky adında bir Amerikalı sosyolog geldi, karşılandı, dinlendi ve alkışlandı. Fakat bu adamın "Terörizmin Anatomisi" adlı ufak kitabında "Türkiye Kürtleri soykırımına uğrattı" cümlesinden kimsenin haberi yoktu. Bu yazar, dürüstçe, terörizmin Türkiye'de kadın, bebek, çocuk, genç, ihtiyar 35000 insanı öldürdüğünü de yazmamıştı.

Hiçbir köşe yazarı bir şey yazmadı.

1960'larda Fransa'da bir kitap yayınlandı: Ceza-yir'in bağımsızlık savaşında fellahlara işkencesiyle ünlü bir Fransız albayı, kitabında "ben bu usulleri Mustafa Kemal'den öğrendim" dedi. (Bir Musevi vatandaş kitabı bana ödünç vermişti.)

Türkiye'de kimseden bir ses çıkmadığı gibi, Paris Büyükelçiliğimiz de protesto etmedi. Yalnız bir kişi, Prof. Dr. Yılmaz Altuğ, bir makaleyle bu iftiralara cevap verdi. Gazeteciler okumuyorlardı. (Bu Fransız albayı De Gaulle'e suikast yaparken yakalandı, 15 yıl hapis yedi.)

Yahudi kökenli ünlü İngiliz tarihçisi Eric Hobsbawm şöyle yazıyor:

"Belirli bir zaman ve mekanda yaşayan erkekler ve kadınlar olarak, yüzyılın dramalarında rol alan aktörler olarak - ne kadar önemsiz olursa olsun - en azından bu yüzyılın tarihine katılan, ona dair görüşleri, önemli gördüğümüz olaylar tarafından biçimlendirilen insanlar olarak konuşuyoruz. Bizler bu yüzyılın parçasıyız. Bu yüzyıl da bizim parçamız. Bir başka çağa ait olan okurlar, örneğin bu kitap yazılırken üniversiteye giren öğrenci, bunu unutmamalıdır. Öğrenci için Vietnam Savaşı bile, tarih öncesidir. (Kısa 20. yüzyıl, S.16: paragrafın tercümesinden sorumlu değilim.)

2. YORUM:

Seksen yaşını geçmiş gazete okuyucuları, okudukları makalelerdeki tarih bilgisi noksanlarını, sosyal ve siyasal, hatta ekonomik olayları; orta yaştaki köşe yazarlarından çok daha iyi hatırlıyor ve biliyorlar. Bugün Atatürk aleyhinde yazı yazanlar, 10 Kasım 1938'de, Atatürk öldüğü gün, 25 milyon Türk'ün hıçkırarak ağladığını biliyor mu? (Katafalkta nöbet tutuyordum, sabaha kadar kadın, çocuk, ağlayarak, bayılarak geçti. Bu olayı hiçbir kitap yazmaz. Ben yaşadım. Eric Hobsbawm haklı, yaşayanlar tarihi yazıyorlar.)

3. CUMHURİYETİ ELEŞTİRMEK:

Son zamanlarda Cumhuriyet yönetiminin sosyal, siyasal, ekonomik ilkeleri, devrim ve evrimleri hakkında gelişigüzel fikirleri ileri sürüldü, hiç tarih okumadan, hiç cumhuriyeti kuranların anı ve eserlerini okumadan.

622 yıllık bir devlet yıkılmış, 25 milyon nüfus 10 milyona düşmüş, en zengin topraklar elden gitmiş oralarda 30' dan fazla devlet kurulmuş sadece Türk ulusunun kan dökerek kurtardığı bozkır, unutulmuş, yolsuz, fabrikasız bir toprak Anadolu, Türk ulusunun elinde kalmış; ve bu ulus büyük bir aşkla Türkiye Cumhuriyeti adlı yeni bir devlet kurmuş, Lozan adlı bir belge ile korkunç Avrupalı düşmanlarına onaylatmış. Bugün bunu yapabilir misiniz? Nesini eleştiriyorsunuz? Demokrasi yok mu sanıyorsunuz? Bugünkünden daha onurlusu, daha yasalı vardı. Peki, bu genç devletin ilk düşmanları kimlerdi? Dış güçler ve onların işbirlikçileri İstanbul gazeteleri... Tevhid-i Tedrisat Kanununu eleştirenler, açınız kitapları, İngiliz altınıyla yaptırılan Şeyh Sait, Der-sim, Kubilay ayaklanmalarını (özellikle Hasan Rıza Soyak'ın Atatürk'ten Anılar, Yakup Kadri'nin Politika'da 45 Yıl Anılarını) okuyunuz. Önce bilgi sahibi, sonra fikir sahibi olunuz. Hiçbir strateji kültürü olmadan Kıbrıs hakkında, hiçbir Arap ve petrol tarihi, Selçuklu ve Osmanlı tarihi okumadan Büyük Ortadoğu Projesi hakkında yazı yazamazsınız. Yazarsanız, gençliği yanlış yollara yönlendirirsiniz. Kıbrıs gençlerine yaptığımız gibi...